

להודיע שכל קויר לא יבוש וכל יכלמו לנצח כל הזוסי בך

קול התורה

באלעד

העלון לשבת קודש

גליון מס' 1166

פרשת ויקרא-זכור תשפ"ד

8 עמודים

הדלקת נרות:
5:24
צאת השבת:
6:31
חזו"א: 6:40
ר"ת: 7:09

דבר המערכת

נאמר במגילה שאסתר שלחה לשאול את מרדכי "מה זה ועל מה זה". ובארה הגמרא במגילה שאסתר שלחה האם היהודים מקימים את עשרת הדברות עליהם נאמר "מה זה הם כתובים". והתימה רבתא. מדוע לא שלחה אסתר ברורה ופשוטה. האם ישראל מקימים את עשרת הדברות אם לאו. מדוע היה עליה להתנסח ברמז?

התשובה על כך היא שעם ישראל אכן כלפי חוץ קיימו את התורה ולמדו אותה וכפי שידוע שגם בסעודתו של אחשוורוש האוכל היה כשר, אך אסתר רצתה לדעת האם גם בתוכי נשמתי ופנימיותם מקיימים ישראל את התורה הקדושה, שהרי נס של מ"ם וסמ"ך שבלוחות שהיו עומדים מעצמם היה נצרך כדי להראות שהלוחות פנימיותם כחיצוניותם ושהפנימיות היא העיקר. וזה מה שהתפללה אסתר איך יתכן שבמצב שיש את מרדכי הצדיק ואפלי תנוקות של בית רבן וכו' יש כזו גזירת שמד על כל עם ישראל, ולכן שלחה "מה זה ועל מה זה", האם הכל זה רק חיצוניות והפנימיות חסרה.

תמיד יש לעורר על כך ובפרט בדורנו שהוא דור החיצוניות בהרבה בדברים. לא תמיד החיצוניות, זאת המשדרת רוממות תורה ופעלים למענה, היא זאת המניעה את המנוע, העובד ע"י מניעים זרים. לא תמיד אלו המנפנים בפעולות לתורה ומצות מתכונים למה שהם אומרים. דיבורים לחוד ומחשבות פנימיות לחוד.

וזה ענינו של פורים שהפנימיות תהיה זהה לחיצוניות וגם ענין שתיית היין בפורים הוא שנכנס יין יצא סוד ואז רואים את הפנימיות של האדם, מה הוא מדבר, מה הוא רוצה ושואף אז, האם תוכו כבד. הקב"ה רוצה את הפנימיות, את התוכן האמיתי והכונה שבלב. החיצוניות היא שום דבר, העיקר היא הפנימיות, הנלמדת מהלוחות עצמם שנכתבו ונקראו מצד לצד בחיצוניותם ופנימיותם כאחד.

גם בעלמא, אע"פ שרצה להרוג ולהשמיד את ישראל מתמקדת התורה בנודק של "אשר קרך בדרך" של קירור הפנימיות, הוא קירך את האמבטיה הרוחנית והרס את החמימות, שאפפה את הכל אחר מעמד הר סיני. ועל זה נצטוונו במחיתו של עמלק. ובאירו חז"ל שעמלק קירר את האמבטיה. אם עד כה היה פחד וחלחלה מפני קוב"ה, אוריתא ישראל, הרי שעמלק למרות הפסדו הצורב במלחמה, הצליח להכניס רוח קרירות. הנה, ישנה אומה שנלחמה בישראל, ואע"פ שנוצחה במלחמה, מ"מ הם העיזו להילחם. החמימות שהיתה התקררה. שוב חדלו האומות להתבהל ולפחד באימה וחרדה כה אדירה מפני עם ישראל והקב"ה העומד עליהם לשמרם.

והקריאות, לדאבון לב ונפש, פושה לפעמים גם בקרב שולי מחנינו. פה ושם נשמעים דברי קרירות וחזון בלומדי תורה, נכתבים ומתפרסמים דברי שבח וקילוסין לאלו שלא בחרו בדרך התורה ונותנים במה וגושפנקא, אפילו כביכול צדדי, לאלו שלא השכילו לבחור בדרך ה'. ולא זכו להבין כי כל עם ישראל עומד על לומדי התורה כראוי, אין עם ישראל בלי זה. זה הביטחון בנצחיות ישראל. והדברים צריכים תיקון גדול, מכיון שהם מפטמים את המוח ברוח אגבית של "אשר קרך", רח"ל. ועל כן יש להתרחק מאותם דברים המקררים את להט התורה והמצוות.

במוצאי שבת וביום ראשון נחוגו כולנו בשמחה ובדיצה מתוך פנימיות את יום הפורים, על כל מצוותיו ונפלאותיו. כולנו מדקדים עד מאד במצות היום, שומעים מגילת אסתר בדקדוק רב, לכל נפסיד אף מילה, שולחים מנות הרבה איש לרעהו. ומזהירים ב'בכל המרבה הרי זה משובח' ונותנים מתנות חשובות לעניים, ובפרט "עניי עירך קודמין", כפי שהורו רבותינו הלכה למעשה ולפי כל סכומי הכסף, של כל דעות הפוסקים, כדי לקיים מצוה חביבה זו כדת וכהלכה ללא פפקוק בתרומה הגונה לעניי עירנו ע"י קופת הצדקה של העיר, "קופת העיר מתן בסתר אלעד", כאשר חלק נכבד של תושבי עירנו כבר תרם בתרומות נפלאות למען נזקקי העיר במהלך השבוע האחרון, כפי שהורו רבני העיר, להקים את הנהיגה לגבי הצדקה, כדי שיוכלו להכין ולתת את המתנות לאבינוים מיד בו ביום. יחד עם זאת עלינו לזכור כי מלבד כל מצוות היום, ישנה מצוה בסיסית החופפת ומאירה על היום כולו, אשר היא השורש בכל מצוות הפורים, והיא מצות השמחה. פורים הרי הם "מי משתה ושמחה", ועלינו להקדיש זמן לשמחה כפשוטו.

וליהודים היתה אורה-זו תורה". אש התורה תבער בעירנו גם לביל הפורים, כשבמקומות רבים באלעד נערכים סדרי לימוד תורה בעיון, כאשר לצדם יתקיימו "שיבות מרדכי הצדיק" שע"י "אבות ובנים". התורה תשתלב בקיום מצוות היום, "מקרא מגילה", "משלוח מנות" ו"מתנות לאבינוים" כשתושבי העיר נחלצים חושים לסייע ל"עניי עירך" ע"י קופת הצדקה של העיר "קופת העיר-מתן בסתר-אלעד" המונהגת בידי רבנו המרא דאתרא שליט"א ובית דינו. לצד קיום מצוות היום בהידור רב נשמח ונעלוז כולנו, כי כולנו יודעים אל נכון כי קרוב יום ה' הגדול והנורא, בו נראה שוב בנסים והשגחה גלילה, ומי ששנה למרדכי ואסתר הוא יענו, מתוך שמחה וששון.

מאמר מיוחד

ע"י הגאון רבי נפתלי גלנץ שליט"א

דברים שנאמרו באסיפת גבאי "קופת העיר אלעד" לקראת פורים

יראתי בפעוטי שיה, באתרא דמר מורנו הרב שליט"א, אשר עינו ולבו לכל דיירי העיר הזאת בלחנה במסירות ונאמנות עד אין קץ. ואל מול גבאי הצדקה של קופת העיר אלעד, הגמנים על סלחה ושמנה של חופשי הוריה בעירנו המעטירה. והאמת אגיד ולא אכחיד כי אלמלי פקודתו של מורנו הרב שליט"א ששמרה רוח, הייתי מעדיף שהתיקה אל מול אלו שחז"ל הגדירו כמזדיקי הרבים הגאונים ככוכבים לעולם ועד.

ובהבטי ובהכירי את רוב בני ומניין של הגמנות, כדור כי לצורך הגעה לכינוס זה נאלצו להפסיק מתלמודם, סגרו את הגמרא או את השולחן ערוך משום חייבה, וערכו עצמם לנטל ממונם היקר כל כך. ופעמים שחולפת מחשבה סודרת בלב, מי יימר כי זה בכלל האיווי של הפרו תורק, ושמה אין זה מזליק ביטול ממנשת התורה.

האומר מה לי בטורח הציבור הוא ממחריבי העולם.

והנה חזינן מדרש מזהיל (שמו"ר ל יג ותנחומא פר' משפטים אות ב') מלך במשפט יעמיד ארץ ואם תרומות יירסנה - זה חכם שידע הלכות ומדרשות ואגדות ויחוס ואלמנה הולכים אליו, והוא אומר להם עסוק אני במשנתי אינני פנוי, ח"ל הקב"ה מעלה אני עליך כאלו התרומות את העולם, והוא ואם תרומות יירסנה- אם משים אדם עצמו כתרומה שמושלכת בקרן זווית ואומר מה לי בטורח הציבור מה לי בדיניהם, מה לי לשמוע קולם שלום עליך נפשי, הרי זה מחריב את העולם.

נראה למחזיקו, הלא המדובר במי שהמדרש מגדירו כהלמיד חכם משכמו ומעלה, הבקי בהלכות ובאגדות וכל ר' לא אנים ליה, ובדודאי כי כל גנע פנוי משועבד אליו לחורה וגיעה עצומה במחמניה, ואף על פי כן, אם משים עצמו כתרומה המושלכת בקרן זווית ואינו נותן את שכמו לסבול בטורח הציבור, הוא מחריב את עולמו של הקב"ה.

המשך בעמוד 5

מכון תורה משפט והלכה שע"י בית הוראה אלעד

יבא טבא לרבנן
מתוך הודיה להשי"ת

הננו להודיע לכל מבקשי התורה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה עת יצא על ידינו הספר היקר

"דעת שלמה"

ביאורים וחיידושים על חומש ויקרא

מאת מורנו המרא דאתרא וגאב"ד עירנו הגאון הגדול

רבי שלמה זלמן גרוסמן שליט"א

מח"ס "דעת שלמה" על התורה, "סידור פסח כהלכתו" "הלכות המועדים", "שערי שלמה" על חושן משפט ושו"ת "שערי שלמה" על פסח

הספר כולל מאמרי ביאורים וחיידושים נפלאים וכן ניצוצות דעת על פרשיות השבוע, שנכתבו על ידי ת"ח מתוך דרשות ושיעורים שנאמרו בקהל עם ובפני אברכים חשובים.

השיעורים נכתבו באופן שכל הלומד בספר זה, תהיה לו הנאה ושמחה לקרא וללמוד יסודות דעת ומחשבת התורה בעניינים עמוקים בפרשיות התורה, בלשון השווה לכל נפש.

את הספרים ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות ובבית ההוראה של ב"צ אלעד, רח' רבי טרפון 2 - להזמנות מרוכזות יש להתקשר לטלפון 03-9096571, 054-8433174

שבת שלום

מה צריך לזכור בפרשת זכור

סובר שצריך לזכור למחות את שמו, וכתב ונעורר הנפשות במאמרים להלחם בו, ונזרז העם לשנוא אותו עד שלא תשכח המצוה וכו', ע"ש.

חיוב העברת הדברים לבנים

ובמ"ב ס"ק ט"ז כתב אבל לענ"ד עיקר דינו של המג"א צ"ע, דהא כתיב בתורה זכור את אשר וגו' אשר קר בדרך ויזנב בך וכו' תמחה וכו', והכונה שלא לשכוח מה שעשה לנו עמלק ונספר זה לבנינו ולדורותינו לומר להם כך עשה לנו הרשע, ולכן נצטוונו למחות את שמו כמו שכתב הרמב"ן בביאורו, וזה לא נזכר בפרשת יבא עמלק, [אמנם הרמב"ן בפרשת כי תצא שם פירש ולמד כן ממש"כ בתורה בספר דברים לא תשכח, ולא ממש"כ זכור אשר עשה עמלק ע"ש]. ונראה לפי"ז שיש לדקדק בפרשת זכור גם בפירוש כוונת הפסוק כפי שפירשו הרמב"ן, לא לשכוח המעשים של עמלק ולהעבירם לבנינו, והנה הרמב"ם בהלכות מלכים פ"ה הלכה ה' לא הביא כדברי הרמב"ן את החיוב לספר לבנינו ולדורותינו מעשה עמלק, ופירש זכור בפה לא תשכח בלב, וכמו שפירש המדרש שהביא הרמב"ן שם, וראה בחינוך מצוה תר"ג, וכן בשאר הפוסקים לא נזכר חידוש זה של הרמב"ן, וכתבו רק חיוב זכירת מעשה עמלק ולא חיוב זכירת מחיית עמלק, ולא חיוב סיפור לבנינו, וכן הוא פשוט הסוגיא במגילה דף י"ח א', ע"ש דצריך לזכור בפה אבל אין חיוב סיפור לאחרים, ועיין בראש יוסף שהקשה מנ"ל לרבות בפה דילמא אתי ללא ועשה ע"ש, וראה שדי חמד כללים מערכת ז' אות י"ג, עכ"פ חיוב אמירה לבנים לא הזכר בפוסקים מעיקר החיוב, וצ"ע שע"ז סמך המ"ב לדחות דברי המג"א, וכן צ"ב מנין שיש חיוב לזכור מחיית עמלק חוץ מזכירת מעשה עמלק.

ולפי"ז לא קשה על המג"א שסובר שיוצאים בדיעבד בקריאת יבוא עמלק, דסובר כדעת הרמב"ם והחינוך דהעיקר לזכור סיפור מעשה עמלק ולא חיוב מחיית עמלק, ודין הרמב"ן הוא מיוחד, וחתני הרה"ג רבי יוסף שטרנפלד שליט"א העיר דגם בספר שמות בפרשת יבוא עמלק פסוק י"ד כתיב, כתוב זאת זכרון בספר ושנים באזני יהושע, וברש"י שם פירש ושנים באזני יהושע המכניס את ישראל לארץ שיעזה את ישראל לשלם לו כגמולו, כי מחה אמחה, לכן אני מזהירך כן כי חפץ אני למחותו, וע"ש ברמב"ן שכתב שיזכרו בני"י מה שעשה עמלק כי מחה אמחה את זכרו נתתי נקמתו ביד עמי ישראל, וזו היא המצוה שכתוב לנו במשנה תורה זכור אשר עשה לך עמלק וכו', כי אחרי שירשו הארץ ימחו אותו וכו', ובפשוטו גם כאן נרמז שנעביר כן לבנינו אח"כ שיזכרו מעשה עמלק, שצריך למחותו.

מהו החיוב בזכירת מחיית עמלק

ונראה דמחלוקת המג"א והמ"ב הוא ביסוד חיוב מצות זכירת עמלק, אם צריך לזכור רק את עצם מעשה עמלק, או שצריך לזכור גם שיש למחות את זכר עמלק ולספר לבנינו, דבפרשת יבוא עמלק כתיב רק לזכור אשר עשה עמלק והקב"ה ימחה את זכר עמלק, ובפרשת כי תצא כתיב שצריך לזכור את מחיית עמלק ומחה תמחה את זכר עמלק, והמג"א סובר שדי בזכירת מעשה עמלק, ולמ"ב צריך גם לזכור להעביר ולספר לבנינו זה מוזכר בפרשת זכור ב"כ תצא. וצ"ע למה היה צריך המ"ב להביא שיטת הרמב"ן בענין זכור שצריך להודיע לבנינו מעשה עמלק וכו', שלא הזכר בשאר הראשונים, ואי"ז מפורש בפסוק, כדי לחלוק על המג"א, הרי גם בעצם סוג הזכירה יש נפק"מ בין פרשת יבוא עמלק לפרשת כי תצא, דביובא עמלק כתוב רק מעשה עמלק ולא הזכר שם זכירת חיוב מחיית עמלק שכתוב רק בפרשת כי תצא, ולכן נראה בשיטת המ"ב שהעיקר הוא קריאת פרשת זכור ולא

יש לדון א) האם צריך לזכור רק את המעשה שעשה לנו עמלק בדרך בצאתנו ממצרים, או שיש גם חיוב לזכור שצריך למחות את זכר עמלק ולהכניס שנהא בליבנו לעמלק על מעשיו, ב) האם צריך לזכור את כל פרטי המעשה המוזכרים בפרשת זכור, כמו ויזנב בך כל הנחשלים ולא ירא אלוקים, ושאר פרטי המצוה של מחיית עמלק, או די שיזכרו את המעשה שעשה עמלק והחיוב למחות את זכרו, ג) ועיין מש"כ בזה בחכמת שלמה בהגהות בשו"ע כאן, שמדאורייתא די בהזכרה ומדרבנן תיקנו שאר הדברים ע"ש, ד) וראה לקמן מש"כ בשם הרמב"ן שיש חיוב לזכור להעביר לבנינו ולדורותינו לומר להם מה שעשה עמלק ע"ש].

שני פרשיות על מחיית עמלק

והנה בתורה ישנם שני פרשיות על מחיית עמלק, בשמות סוף פרשת בשלח כתוב יבוא עמלק, ושם כתבה התורה זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים, כי מחה אמחה זכר עמלק, שהקב"ה הוא ימחה את שמו של עמלק, ובספר דברים בפרשת כי תצא שכתוב תמחה את זכר עמלק לא תשכח, שהאדם חייב למחות את זכר עמלק, ויש שינויים נוספים בפרשה זו, וכתב בשו"ע סימן תרפ"ה סעיף ב', קורא פרשת זכור אשר עשה לך עמלק, ובסעיף ז' כתב שהוא חיוב מן התורה, והביא שם במג"א סק"י מהתורות הדשן סימן ק"ח בשם האשרי, דיש מצות עשה דאורייתא לקרות פרשת זכור וכו', וכן בסמ"ק כתב מ"ע זכור את אשר עשה, וא"כ צריך לזכור יותר שישמעו קריאת פרשת זכור בעשרה יותר ממקרא מגילה בזמנה, אלא שהעולם לא זהירי בהכי, ונ"ל ליישב מנהג העולם, דאטו מי כתיב בתורה שיקראו דווקא בשבת זה, אלא שחכמים תיקנו לקרוא בשבת זו והואל ושיכחי רבים בבה"כ וסמוך לפורים כדי לסמוך מעשה עמלק למעשה המן כמש"כ הלבוש, וא"כ כששומע בפורים פרשת יבא עמלק נמי זכור מעשה עמלק ויוצא יד"ח וכו', ובמגילה דף י"ח משמע פשוט דתלמודא דפרשת זכור דאורייתא, ומשמע דה"י שיוצאים בפרשת יבא עמלק, וע"ש מה שביאר במחה"ש, וראה בשו"ת מנח"א ח"ב סימן א' ס"ק ה' שהקשה דמחאה"ש נראה דצריך לקרוא פרשת זכור דוקא בשבת זו, ולכן שיחיר ר"א את עבדו לשמוע פרשת זכור כדי שיעטרף למנין, ותירץ דר"א חשש שלא ימצא עשרה גם בפורים ע"ש.

חיוב זכירת עמלק

בעורן השולחן ס"ק ה' הקשה על המג"א, דהרמב"ם בספר המצוות מ"ע קפ"ח כתב שצונו להכרית זרע עמלק וכו', ובמצוה קפ"ט כתב שצונו לזכור מה שעשה לנו עמלק ע"ש, וזה נזכר רק בפרשת זכור אשר עשה לך עמלק וכו', והיה בהניח וכו' תמחה וכו', אבל בפרשת יבוא עמלק לא כתיבה מצות זכירה לכלל ישראל, [וצ"ב דאפשר שאין חיוב לקרוא הפרשה של מצות הזכירה רק את עצם הסיפור של מעשה עמלק], ולא מצוות מחייה, דשם כתיב כי מחה אמחה וכו' ולא כתיב תמחה את זכר עמלק, שאנו מחוייבים לעשות כן וכו' ע"ש. ועיין בפירוש עולת שכי' על מעשה רב בהלכות שבת אות י"ז שכתב, שהרי בתורה כתוב לא תשכח, וזה קאי שלא לשכח מעשה עמלק וכן למחותו וכו', והרי בפרשת יבוא עמלק לא כתיב ביה מצות מחיית עמלק אשר נצטוו בה ישראל ע"ש, אמנם באמת לא מצאנו בראשונים חיוב זכירת מצוות מחיית עמלק רק חיוב זכירת מעשה עמלק, ויש חיוב נוסף למחות את עמלק, אבל בחיוב זכירה של מעשה עמלק אין חיוב לזכור שיש למחות את זכר עמלק אלא לזכור את מעשה עמלק, ובה יוצאים גם בפרשת יבוא עמלק, ואין חיוב לקרוא פרשת חיוב מחיית עמלק. אמנם הרמב"ם בספר המצוות

פרשת יבוא עמלק, אבל אם לא משום טעם הרמב"ן שיש גם להעביר הענין לבנינו, אלא משום שאינו מוזכר שם כלל חיוב מחיית עמלק, וצריך לזכור גם את חיוב המחיה של מעשה עמלק, [ולא ראינו שמקפידים להעביר זאת לבנינו, כמו לבילי פסח שמקפידים לומר ולספר לבנינו את ניסי יציאת מצרים].

ובאמת יש עוד הרבה פרטים שיש חילוק בין פרשת יבוא עמלק לפרשת כי תצא, כל הענין של ויזנב בך כל הנחשלים אחריו וכו' ולא ירא אלוקים שלא מוזכר בפרשת יבוא עמלק, ויש לדון אם מעבך לדעת פירוש כל המילים של כמו הביאור של 'ויזנב כל הנחשלים', או על מי נאמר ולא ירא אלוקים, [ועיין בשו"ע סימן קצ"ג סעיף א' ובמ"ב ס"ק ה' לגבי מי שאינו מבין פירוש המילים אם יוצא ידי חובתו ע"י שמיעה מאחר, וכתב במ"ב שם שיש פוסקים שסוברים שבלשון הקודש יוצא יד"ח בשמיעה אע"פ שאינו מבין הלשון, משא"כ בשאר לשונות, ואפילו בקידוש שהוא דאורייתא, ומ"מ יותר טוב שיאמרו אחר המברך והמקדש מלה במלה בלחש אם אפשר להם דבזה יצאו לכל הפוסקים וכו', ואפשר שכאן הוא חמור יותר.

ולכאורה יש לדייק עוד בדברי המ"ב, דלפי המ"ב אין לקרוא בשבת זכור פרשת יבוא עמלק משום שחסר בו חיוב הסיפור לבנים, אבל מה שחסר כמה דברים מפרשת כי תצא, כמו ויזנב כל הנחשלים וכו' אינו חסרון בעצם הזכירה אלא בפרטי המעשה שכתוב בפרשה, ואינו חסרון בעיקר חיוב קריאת פרשת זכור דאורייתא, שהוא לזכור מעשה עמלק, ורק בגלל שבפרשת יבוא עמלק יש חסרון של הציווי לבנינו לכן אין סומכין ע"ז בפרשת זכור, שהוא חסרון בפרשת זכור, ולפי"ז אם החסיר כמה מילים בקריאת פרשת זכור או חלק מהענין אינו חסרון בשמיעת פרשת זכור מדין תורה אלא הוא כמו כל חסרון בשמיעת קריאת התורה, וצ"ב, ועיין במ"ב ס"ק י"ח שנכון לקרוא זכר בצעירי ולחזור ולקרוא זכר בסגול ע"ש, ואפשר שיש לדייק באות זכר שיש בשינוי הניקוד שינוי הענין כמו שטעה בזה יואב, והוא רק דין של לכתחילה, אבל כשאין שינוי ענין אין לחוש מצד דין תורה לחסרון של כמה מילים רק כשחסר כל הענין, ועכ"פ בדיעבד אינו מעכב, וזה גם נפק"מ לגבי שינוי האותיות שיש בין ספרי התורה בכתב האר"י ז"ל או כתב הב"י ושאר השינויים, אם זה מעכב בדיעבד לקרוא בס"ת בנוסח אחר, מצד חיוב הקריאה כתיקונו, [אבל יש להזהר בזה מצד כשרות הס"ת, שלכתחילה אינו כשר בנוסח אחר, אבל בדיעבד מקילים כדעת הרמב"ם] והעולם מקפיד לשמוע כל מילה בפרשה בדקדוק, ועיין בשו"ע סימן קצ"ג סעיף א' ובמ"ב ס"ק ה'.

מה צריכים לשמוע בפרשת זכור

ועוד יש נפק"מ בזה גם לפוסקים הסוברים דיש חיוב על הנשים לשמוע פרשת זכור, אם נשים חייבות רק לזכור מעשה עמלק כיון שאינם במעשה המחיה של עמלק, ודי שישמעו מחיית עמלק בפורים, או אפשר שגם הם מחוייבות לזכור מעשה מחיית עמלק, ולפי הרמב"ן צריך גם להעביר לדורות הבאים והאם נשים בכלל החיוב בזה, ובה תלוי לכאורה אם צריכות לשמוע דוקא פרשת זכור שקורין בשבת או יכולות לשמוע פרשת יבוא עמלק בפורים, דאם זה רק דין של זכירת מעשה עמלק אפשר לצאת בפרשת יבוא עמלק, אבל אם צריך לזכור גם מעשה מחיית עמלק צריכות לשמוע דוקא פרשת זכור, ונפק"מ עוד אם יש מקום להתייר להציא ס"ת מיוחד עבור הנשים שאינם יכולות לשמוע פרשת זכור בזמן קריאת התורה, או די שישמע מחיית עמלק בפורים. ראה מש"כ בסימן... על הוצאת ס"ת מיוחד לנשים.

פרשת השבוע

ויקרא אל משה (א, א)

"מכאן אמרו, כל תלמיד חכם שאין בו דעת נבלה טובה הימנו" (ויקרא א, טו).

צריך להבין מה פשר ההשוואה והדמיון בין 'תלמיד חכם שאין בו דעת' לבין 'נבילה', ומדוע באמת 'נבילה טובה הימנו'?

פירש רבי מאיר שפירא מלובלין ב"אמרי דעת": נבילה, כידוע, מטמאת רק על ידי מגע ומשא, אבל כשאין נוגעים בה, אם אין לאדם קשר עמה, אין היא מטמאת אותו. לעומת זאת תלמיד חכם שאין בו דעת, אין אפשרות לנוס מפניו, אתה מתחמק ממנו והוא רודף אחריו ובא אליך הביתה...

לרצונו לפני ה' (א, א)

מדוע צריכה היתה התורה להדגיש "לפני ה'", והלא ברור הדבר שהוא לפני ה'?

פירש ה"כתב סופר": על הפסוק "ויקרא אותו לרצונו" דרשו חז"ל (ר"ה א): "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני". וידועים דברי הרמב"ם (הלכות גרושין סוף פ"ב), הניצח יתכן הדבר שיחשב כרצונו אף שיכפוהו לעשותו, אלא שרצונו הפנימי של האדם הוא לעשות רצון ה', ועל ידי הכפייה מתגלה רצונו זה. והנה דבר זה הוא פנימי, בתוך לבו של האדם, כאשר כלפי חוץ נראה שכל אמירתו 'רוצה אני' אינה אלא כפייה גמורה. אבל לפני השי"ת היודע חקרי לב, גלוי וידוע הרצון הפנימי של איש ישראל.

לכן אמר הכתוב: "לרצונו לפני ה'", ללמדנו כי לפני ה' גלוי וידוע שזהו אכן רצונו.

וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח לה' (ט, א)

מעשה ונכנס לפני ה' בית הלוי ביום תענית אחד מן המשכילים הרשעים, ושאלה קנטרנית בפיו: האם גם אני חייב להתענות?... השיב לו ה"בית הלוי": אכן שאלה ראוייה שאלת. הרי אמרו חז"ל (ברכות י"ז): שהתענית היא במקום קרבן, כי בצומו מקריב האדם כקרבן את דמו וחלבו המתמעטים על ידי התענית. אמנם כל זה כאשר המתענה אוכל מאכלים כשרים, אזי דמו וחלבו כשרים אף הם, ובתענית הרי הוא מקריב את חלבו ודמו הראוי והכשר. אבל אתה הרי בא להקריב קרבן רצוי לפני ה', ואם כן יפה שאלת אם צריך אתה להתענות...

ואם תקריב מנחת בכורים לה' אביב

קלוי באש (ב, יג)

"ואם תקריב- הרי 'אם' משמש בלשון 'כי', שהרי אין זה רשות שהרי במנחת העומר הכתוב מדבר שהיא חובה" (רש"י).

רש"י התקשה בלשון הכתוב "ואם תקריב", שמשמעותו לכאורה שההקדשה תלויה ברצונו, ולכן פירש שכונת הכתוב כאן בלשון 'כי', כיוון שהקרבנות מנחת העומר היא חובה.

ביאר מהר"ל דסקין: התוספות (נדה טו: ד"ה 'כל הראוי לבילה') כתבו שבהכשר מצוה לא שייך לחלק בין לכתחילה לדיעבד, ורק בגוף המצוה יש חילוק. והנה במנחת העומר יש שני ענינים: הן היותה 'הכשר מצוה' להיתר החדש, ועוד שהיא גם עצם המצוה של הבאת העומר.

לכן אומר הכתוב שאם היה מקריב מנחת העומר בתורת 'מתיר', רק כדי להתיר חדש, לא היה צריך גם לכתחילה 'אביב קלוי באש'. ורק "ואם תקריב מנחת בכורים לה'" - לשם עצם קיום המצוה, אז יש מצוה - לכתחילה - שיהיה אביב קלוי באש.

שלמה זלמן גרוסמן רב ואב"ד אלעד

חודש אדר תשפ"ד

לכל קהלא קדישא בעיר אלעד

לקראת ימי הפורים הבעל"ט באתי בזאת בקריאה לכל הציבור הקדוש הבאים לשמוח בשמחת פורים. להזכיר ולעורר כי ביום הקדוש הזה יום 'לפורים', יום קדוש לשמוח ולהודות לה' על הניסים והנפלאות שעשה ועושה עימנו בכל יום. ויש להקפיד בזמן השמחה על גדרי הצניעות שלא יהיה עירבוביא ח"ו בין אנשים לנשים הבאים להשתתף בשמחה של מצוה. וכשם שתיקנו בבית המקדש בזמן שמחת בית השואבה ועשו תיקון גדול שלא יתערבו אנשים בנשים, כ"ש בזמנינו שצריך לתקן ולהפריד ולהזהר בזה ביותר וכמס"כ ברמ"א סוף סימן תקכ"ט. כשיש לעורר ולהזהר על נושא הצניעות בחנויות, שצריך חיזוק גדול.

וכן באתי בזה בקריאה ובקשה למחנכים, להורים ולבעלי העסקים בעירנו, למנוע מהילדים ולהפרישם מאיסור חמור ולא להשתמש ולא להרעיש בנפצים וכד' המשחיתים, שיש בהם סכנה גדולה, שגורמים צער ופחד לאחרים. בפרט בשנה זו, כשאנחנו במצב של מלחמה ה"י, וכן לא למכור בחנויות נפצים וכד' העלולים לסכנה ח"ו, כמו שראינו בשנים עברו כמה וכמה מקרים רחמ"ל, ולפעמים זה יכול להגיע לידי סכנת נפשות, וזה בכלל מסייע לדבר עבירה. וההורים והמחנכים ינעמו את הילדים מלהגדר אחר הסכנה. כן יש לעורר שלא להרעיש בשעות הלילה המאוחרות בכלי זמר וכיו"ב, שאין להם שום היתר. כמו"כ יש להזהר שהשותים בפורים יין או אלכוהול, לא ינהגו ברכב, שהוא סכנת נפשות ממש.

והנה ימי הפורים הם ימים נעלים ושעת רצון מאבינו שבשמים, וכמו שכתב הטור בסימן תרצ"ג בשם רב עמרם גאון. וע"כ יתפלל כ"א בימים אלו בכוונה, על גאולת ישראל, שהיא ממש ככבשה אחת בין שבעים זאבים הרוצים לכלותינו, ועל הסכנות הגדולות האורבות על יושבי ארץ הקודש, כפי שזוממים אויבי ישראל, כפי שראינו בשמחת תורה בשנה זו. ובמיוחד יש לעורר להתפלל על גזירת גיוס בני הישיבות הקדושות בארץ הקודש ועל עולם התורה, שהוא יסוד קיום האומה כולה.

וכן יש להתפלל ולעורר רחמים על הסכנות המרחפות על כל העולם הן במלחמות, והן בהתחמשות הגרעינית באיראן. וכן יש להתפלל על היהודים בתפוצות ישראל הזקוקים לרחמי שמים מרובים מהסכנות שם. וכולם זקוקים לרחמים מרובים, הן בארץ הקודש והן בחו"ל. ושואו תשועת אדם. ועיננו נשואות אל אבינו שבשמים להוציאנו לתשועת עולמים.

וכן יש להתעורר ולבקש על חולי עמך ישראל. ובתוכם על כמה חולים בעירנו הזקוקים לרחמי שמים מרובים. ועל כ"א מתושבי העיר להתחזק ולהתפלל למענם, גם מדין עני עיר קודמים. שהכל תלוי בתפילה לאבינו שבשמים. וכן בצדקה לרפואתם, שהרי אמרו חז"ל 'צדקה תציל ממות'.

וע"י שנקיים את מצוות הפורים כהלכתן יתקיים בנו 'טוב לב משתה תמיד', ונזכה בע"ה לתשועת עולמי, בבית המקדש ולביאת גואל צדק במהרה בימנו.

חוגגים פורים מחוץ לעיר? לא מדלגים על עניי העיר!

כולנו נרתמים למען עניי העיר - ולא יפחת מ-250 ₪

909-0000

מספר חירום 24 שעות

בשיתוף מועצה אזורית גזר/מחוזות גזר/מחוזות שטחים

פרשת זכור

עוד כתב, שעמלק בא ולחם עם ישראל ברפידים, ודרשו חז"ל: שרפו יריהם מן התורה. ולפיכך נצטוונו לזכור מלחמתנו כדי להתאזר עוז במצוות, ולא לרפות בהן ידיים. ולפיכך נסמכה לכך פרשת הבאת ביכורים, לומר לך שעבורך אשכול ענבים אחד, רימון או שיבולת, ראוי לקום ולעלות לירושלים להבאת ביכורים!

וכל שכן עבור שיעור תורה ותפילה בציבור - ולא בירושלים הרחוקה, אלא קרוב לבית - שיש להתאזר עוז ולא לרפות ידיים, ובשכר זה ניצל מגוריו של עמלק הרוחני והגשמי!

מדוע המלה "לא" מופסקת מהמלה "תשכח" בטעם טפחא. אפשר שבאה התורה ללמדנו שפעמים יש מקום לשכוח דין עמלק. כשם שמצינו בזהר הדורש את טעם המפסיק בין "לא" לבין "תרצח" ובין "לא" לבין "תגנוב", ללמדנו שיש לבית דין רשות להרוג חייבי מיתות ויש לאדם רשות לגנוב דעת רבו בתורה.

גם כאן בא הכתוב ללמדנו, שפעמים מותר להשתמש בשם "עמלק" כסימן לאוקמי גירסא ולא לשכוח סוגיא בגמרא. כמו שמצינו במסכת בבא בתרא בפרק חזקת הבתים (מ"ו): "עמלק" סימן - ת"ר: ערב מעיד ללוה וכו', מלוה מעיד ללוה, לוקח ראשון מעיד ללוה שני, קבלן וכו'. [עמ"ק ר"ת: ערב, מלוה, לוקח, קבלן]. (רבי יעקב עמדין)

הוראות בד"צ אלעד לקופת העיר אלעד

לקיום מצוות 'מתנות לאביונים' בהידור

א. כל אדם חייב במצוות מתנות לאביונים, [ומי זכאי לקבל התבאר במק"א], בין איש בין אשה. וגם אשה נשואה נכון שתתן מתנות לאביונים, וכן קטנים יש להנכם במתנות לאביונים כמו כל המצוות, וכן מקיימין את המצוה בנתינה לאביון קטן.

ב. מצוות נתינת מתנות לאביונים היא בפורים ביום ולא בלילה קודם, ואין האדם חייב לתת את הכסף בעצמו לעני, אלא יכול לתת את המעות לגבאי שיתן לעני.

ג. יכול אדם למסור את הכסף לגבאי צדקה אפי' כמה ימים קודם פורים על מנת למסור את המתנות לאביונים בפורים עצמו, ומקיים בזה מצוות 'מתנות לאביונים' כדון, כמש"כ בערוך השולחן סי' תרצ"ה סעי' ב'. וכ"כ בכה"ח ס"ק ט"ו שיכול להעמיד שליח קודם פורים שיתן בשבילו מתנות לאביונים בפורים, וגבאי הצדקה יכולים להיות השליחים.

ד. לכתחילה ראוי לתת המתנות לאביונים בפורים לפני הצהריים, כדי שיוכל העני לקנות בזה צרכי הפורים, [וראוי לתת לעני כסף או מתנה של אוכל ולא בגדים ומוצרים אחרים]. אבל אם לא נתן אפשר לתת גם אחה"צ ואינו מעכב, כיון שבדרך כלל העניים בזמננו מכינים את סעודתם לפני שמקבלים את כספי ה'מתנות לאביונים'. ורבים מסתמכים שיקבלו את המתנות באמצע היום.

ה. מחלקים את הכסף לעניים, כבר בשעות הבוקר של יום הפורים (בערך בשעה 10:00) כדי שהעניים יוכלו לקנות בזה דברים הנצרכים להם לפורים עצמו. ו'קופת העיר' באמצעות האחראים מזכים מראש מכסף שהקופה לוהה, גם לכל תורם עתידי, לפי הסכום שיתרום לקופה, ואת הסכום הזה נותנים כבר בשעות הבוקר בשליחותו לעניים, אף אם הכסף יגיע לגבאי 'קופת העיר' במשך היום.

ו. כדי שיוכלו כל הציבור לקיים מצוות מתנות לאביונים כדון, כולל אלו שנותנים המתנות במשך היום, או אנשים שיתרמו ע"י צ'קים או כרטיס אשראי וכיו"ב, הנהיג הבד"צ לזכות מכסף של 'קופת העיר' [שנלקח בהלוואה] עבור כל אלו שיתנו כסף ל'קופת העיר' עבור מתנות לאביונים, בימים שקודם פורים וכן כל יום הפורים עצמו. וע"י כך זה נחשב ככסף של כל אלו שיתרמו במשך היום, ועולה להם למצוות מתנות לאביונים בהידור.

ז. הנותן צ'ק שזמנו בפורים למתנות לאביונים, אם יכולים לגבות את הכסף מהבנק באותו יום יוצא ידי חובתו, ואם אי אפשר להוציא בפורים עצמו את הכסף אינו יוצא ידי חובתו ואם הנותן מכבדת את הצ'ק שלו יוצא ידי"ח, ואם זמנו לאחר פורים לא יצא ידי"ח מדינא. ולכן הורו הבד"צ דאלעד לגבאי 'קופת העיר' מתן בסתר ללוות סכום כסף מראש ולחלקו לעניים בפורים בבוקר. ומזכים מראש כסף עבור כל אחד שנותן צ'ק, כפי הסכום שנתן בצ'ק עבור האביונים. וגם מי שנתן כסף בצ'ק מאוחר, מזכים עבורו מתנות לאביונים באותו יום מהכסף שנלקח בהלוואה עבור זה.

ח. מחלקים את הסכום שכל אחד תורם לפחות לשני חלקים, ומזכים את זה לשני עניים. ועבור כל עני מזכים סכום של 10 ₪ לפחות שהוא המינימום לנפש, כדי עלות סעודה פשוטה. ומי שתורם סכום יותר גדול נותנים עבורו לכל עני בהידור הוא 50 ₪ שהוא עלות סעודה חשובה. ומתנים שיינתן מכספו של כל תורם לפחות לשני עניים. ומי שתורם יותר מסכום זה, מזכים לעוד עניים לפי סכום הכסף.

ט. אם מישוה מהתורמים רוצה שהכסף יהיה תורם יתחלק באופן אחר, כגון שרוצה שיחלקו את הכסף ליותר עניים, או שרוצה שיתנו לכל עני אחד סכום גדול יותר, יכול להתנות קודם נתינת הכסף לגבאים שיחלקו את התרומה באופן שהוא רוצה. והגבאים ממלאים את חובתם לפי רצון התורמים.

י. ראוי שכל אחד יתן מתנה חשובה, כדי עלות סעודה חשובה לשני אביונים, [וכמש"כ ששלוח סעודה חשובה היא 50 ₪], וכל המרבה לתת לאביונים הרי זה משובה. ומוטב לאדם להרבות מתנות לאביונים מלהרבות סעודתו ומשלוח מנות לרעיו, שאין שמחה גדולה לפני הקב"ה אלא לשמח לב עניים.

יא. ראוי להעדיף את עניי העיר במתנות לאביונים מדיון עניי עירך.

יב. אין לתת ממעות מעשר עבור מצוות "מתנות לאביונים", אבל מה שמוסיף לתת יותר משני אביונים, מותר לתת מכסף מעשר.

יג. הוראת הבד"צ שכל הכסף שיתקבל עבור מתנות לאביונים ינתן במלואו לאביונים ולא להוריד מזה הוצאות הפרסום והשליחים ושאר הוצאות, אלא כולו קודם למתנות לאביונים וההוצאות ישולמו ממקומות אחרים.

ביהכ"נ המרכזי זכור לאברהם (הר"ו)

זמני התפילות והקריאות בשבת זכור ובימי הפורים

שחרית ש"ק	7:10
קריאת זכור	8:30
קריאת זכור לנשים	12:30
מעריב ליל פורים	7:00
קריאת מגילה לנשים	9:00
אמירת כל ספר תהילים	2:50
שחרית	8:15, 7:50, 7:15, 6:30, 5:20
קריאת מגילה עם עז"נ	8:55, 7:55, 7:10, 6:00
קריאת מגילה לנשים	10:30
מנחה	5:00, 4:00, 3:00, 2:00, 1:30, 1:00, 12:30
מעריב מוצאי פורים	7:30, 7:00, 6:36
	11:00, 10:00, 9:00, 8:30, 8:00

חיינתי

חינתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי

הננו שמחים להודיע כי בליל פורים תתקיים

שיחת חיזוק מענינא דיומא

ע"י הגה"צ רבי **יעקב עדס** שליט"א
בביהמ"ד **"ויוניץ"** רח"ו בן עוזיאל

בשעה 1:30 אחרי חצות

לאחר מכן תתקיים עצרת תפילה וזעקה

לבורא כל עולמים לישועת הכלל והפרט,

על המצב הקשה מבית ומחוץ

כשהגה"צ שליט"א יעבור לפני התיבה

באמירת תהילים וי"ג מידות

ביהכ"נ אבי עזרי

הננו להודיע כי בין קבלת שבת למעריב ידרוש

הרה"ג רבי **אליאב יעקב גורטלר** שליט"א

מורה הוראה בד"צ אלעד

* * * * *

קריאת זכור	9:10	[ע"מ 12:25]	17:10
מעריב ליל פורים	6:50		
קריאה לנשים	8:15		
שחרית פורים	7:15		
קריאה לנשים	9:30	[ע"מ 8:45]	
מנחה	5:13, 4:56, 1:00, 12:30		

בית הכנסת דגל התורה

הננו להודיע כי בין קבלת שבת למעריב ידרוש

הגאון רבי **טוביה בלוי** שליט"א

רב השכונה ומורה הוראה בד"צ אלעד

* * * * *

קריאת זכור	6:16	9:15	10:00	12:30
מעריב ליל פורים	7:00			
קריאת המגילה לנשים	8:40			
אמירת ספר תהילים	3:00			
שחרית	5:21	(בץ), 7:00	8:20	
קריאת המגילה	9:05	7:45, 6:06		
[עזרת נשים פתוחה בכל המנינים]				
קריאת המגילה לנשים	10:30			
מנחה	5:00	2:00, 1:30, 1:00, 12:18		
מעריב מוצאי פורים	11:00	10:00, 9:00, 8:00, 7:00, 6:26		

909-0000

בשיטת המרא דאתרא הגרש"ו גרוסמן שליט"א
100% צדקה 100% לעניי העיר 100% בדין

מתנות לאביונים? עניי עירך קודמים!

ה'ר"ב אהרן ל"סר ומש'

הרב **שלמה פורנברג** ומש' וחמיו הרב **ישראל מרשין** ומש' השלום וזכר יתקיים א"ה ברח' רבי יהודה הנשיא 73 (אבן גבירול 26)

הרב יהודה כץ ומש'

באירוסי הבת

הרב נתן רוזנטל ומש'

בנישואי הבן

הרוב חיים גרליץ ומש'

ובנם החתן **יעקב קאפל** שיחי'

הרב יוסף צבי ליוש' ומש'
בנם החתן מתתיהו שלו' שיחי'

בנישואי הבת

הרב רפאל גאולי ומש'

ה'הרב נפתלי רוט ומש'

ובכך שואלים הלכו כה, הגיחה שלימות בחורה, שלמרות מעוררו שנים הרבה צבית מי שביקש לעקור הכל, לא כמד ממעשיו הרעים וגשאר בלדקו, דבר גדול הוא. שלם בגופו גם הוא חשיבות גדולה, כי כשהגוף והגפץ אינם בקו הבריאות גם התורה לוקה בחסר. אך מאומתי מייחסים חז"ל חשיבות לממון, ומאי איכפת לן אי אידי ממעותיו או לאו.

יטען ירושלמי (סוטה 7 ז) על הכתוב ארור אשר לא יקום את דברי התורה הזאת, אמר רבי אבי בשם רבי תנחום בר חייה, למד ולימד שמר ועשה וזיה – לא פסיק שומיה מגיטא, ואף להרביץ תורה לעדרים ולהעמיד תלמידים הגונים לאלפים ולרבבות, להיות בכלל נאה דורש וגם נאה מקיים, ואף על פי כן להיות חזילה בכלל ארור אשר לא יקום את דברי התורה, באם היה סיפק ויכולת בידו להחזיק ביד תלמיד תורה גלים ולא החזיק.

ממונאל הדברים, כי אפשר להיות שלם בחזרה, אך אם חסר שלימות במזון, השלימות ממנו והלאה, רק כאשר התורה טוללת ראיית האחר ודאגה לאחר הזקוק לתמיכה וסעד נחלצו כדאם השלם.

אדם השלם הוא המשלב תורה עם גמילות חסדים.

בהקשר לכך מצינו במדרש ("ויק"ר לד טז) סיפור נפלא, המספר על רבי טרפון שחוררו של התנא רבי עקיבא הייתה חביבה בעיניו, ונתן לו שש מאות קנטריק של כסף, סטם עתה במושגי הימים ההם, שבציל שיוכל להתפרנס בקל ולעסוק בחוריה במנוחה הדעה, אך התנא ר"ע הלך וחילק את הכסף לסופרים, לבעלי משנה ולעמלי תורה, חז"ל קראו עליו בשל מעשהו זה את המקרא (וישעיה נז יב) וצו ממך חרבות עולם מעסיק דור ודור הקומים,

נגע בעצמנו, הן רבי עקיבא היה רבן של ישראל בחורו, והעמיד תלמידים לאלפים ולרבבות, וכל יקר ראותו עיני, ודשו חז"ל שראה עינו של ר"ע מה שאלה ראה עינו של משה, אלמלי הדברים כתובים א"ל לאומרים, ובכל זאת המקרא הזה ובנו ממך חורבות עולם לא נאמר עליו על דגותו בחורה ולא על עולם השגותיו, אלא על החזקה עמלי תורה במצונו.

כיווא צבך מניו דברדי הרמז"ן שכתב אגרת (כתבי הרמז"ן הולאת מוסד הרב קוק עמוד שמי') בעת הפולמוס שהתעורר בשעתו על כתבי הרמז"ם, וביניהם השאר הוא כותב, "הלך שאלתם עובדי דרך, בזהילת הרב הגדול במעלת חסידותו, בחוקי אמונתו, בעולם ענותנותו, בגדולת ייחוסו, בנדבכת כיוס, דוק ותשכח, לאחר כל הבצחים שהוא מתאר את הרמז"ם בצמוגה בחסידות בעגוה ובייחוס הוא טורח לציין גם את נדבכת כיוס, ללמדנו בא, כי בהעדרו חסר מהשלימות הטוללת, תורה ללא החזקת עמלי תורה עניים ודלים, הוא תורה חסירה.

פניהם איש אל אחיו זהו רצונו של מקום.

ובד היה דורש רבי יצחק אלהון ספקטור ומקובנא, על הכתוב (שמות כה כ) והיו הגדולים פורשי כנפים למעלה סוככים כנפיהם ופניהם איש אל אחיו, כדי כל אחד מישראל לרד לטוף להשגת שחי התכונות, להיות פורשי כנפים למעלה – לעלות בזה ה' ולטפס בהשגות רוחניות מעלה מעלה, ופניהם איש אל אחיו – בד צבד להתבונן מהעשה אצל שכניו ומיכיריו ולחלוצו ללכתיהם,

והנה כבר הקשו חז"ל (ב"ב כ"ט ע"א) לדלן כתיב שהיו פני הכרובים איש אל אחיו, ואילו בדברי הימים (ב, ג יג') כתיב שהיו פניהם לבית, ותירצו, בזמן שעושין לטוט של מקום פניהם איש אל אחיו, ובזמן שאין עושין לטוט של מקום פניהם לבית, כשישראל פונים איש אל אחיו וגומלים חסד זה עם זה. וזה הראון ההמיתי של הברי"ע, מיוחד כשפניהם לבית כשכל אחד מהם לבד ודואל רק לביתו ובדבריו ואילו זאת אחיו ושבת שמעבר לדלתו. אין זה לטוט של מקום. ואם יורשה להסיק, כבר הקשו האיד ניהול לומר שפניהם לבית רומז על איך עושין לטוט של מקום, הלכא פניהם אל הבית הטובה למקום המקדש, מקום השלחת השאנית. אלא שכלאשר מייסדים אותם בתוכה על כל אינם עוסקים בזמירות חדרים ואינם חסידים על הדלים והגכרנים, וענתם צדיקים, ופניהם לבית, שהם פניהם פנימים, עוסקים הם במגשים, פניהם מכוון לבית – לבית המקדש, לבתי חורשם, שם הם מתאיינים ושוקדים על התורה והעבודה, ומורידים לנו ח"ו"ל על פניהם לבית, אין זה לטוט של מקום, אם טענה של עסוק אינו בתנאים לא מתקבל, כי הרעו העטם הלא כלארף כלשיתוב שהוא השלש על צורה יחד עם גמילות חסדים.

הנדיבות מפתח למידת השמחה.

עומדים און שבווע של השמעת השקלים, ומוצא בשפת אמה (ליקוטים), שקלים תר"מ תרמ"א) ששמחת חורש ארז זוהי שמחת הגדיבות, כצנחאד בארד משמיעין על השקלים, וארס נודד מלבו, הוא ממלול שמה, דמליו מפורס בקרא צנע שדוד האל קיבז נדבות לכנין בתי, הכחוב אומר וישמחו העם על התנדבם כי כלל שלם התנדבו לה, וגם דוד האלך שמה שמה גדולה (דברי הימים

ותחזיקה עניינו, כי בחוג הפורים כל יהודי שש ושמה בשמחה גדולה, ויחזיק כי מציוון שמצאות היום
לשפלה מנות איש לרעהו, ולהעניק מתת יד רחבה לכל הפוסט יד, פעולות אלו הם אלו שמצאיות
כל כך ומעצמות את השמחה הגדולה, פעמים שאין אדם יודע כלל להצביע באצבע מה שזר הדבר
בשמחה מקיפה אותו, לזונו חושב כי שזה יותר מלימודו, או שמצנו חוזניו שירים עליזים ומשמחים,
אף העובדה שביום הזה הוא פורח את שוק ומפזר כסותים אשר הם הרבה מעבר ליכולתו האמיתי, הם
פלא כי "פתחת שער" ותאזרי את פתחיה, השמחה עולה על דמיונה.

ייתכן איפוא כי בצביל שמגנכם אדר יש להכרות בשמחה, וידעו חז"ל כי מן הגמגע לטות על שמחה שהוא דבר תהליי ברגש, התחכמו להורות שבאחד בלדר ישמישו על השקלים, כי הגדיבות תהא הגופתה לשמחה, שעל ידה יזכו לשמחה אמיתית ושלמה כראוי וכדוות.

ובשמדברים לפני נבאי דקרה, מהראוי להזכיר המוצא בדירושלמי (שקלים פ"א), ח"ר אבא בר אבא
אין את יכול לעמוד על אופיה של אומה זו נתבעין לעגל ונתונין נתבעין למשכן ונתונין. עם ישראל
ניעונו בכם הגדיבות, בת נדיב בתו של אברהם אבינו, ראש וראשון לגומלי החסדים ויגדיבים, אך
האחריות מוטלת על כפי התובעים, שיבקעו נכונה, לכריז עמלי תורה ועוסקיה בטהרה.

רואים בחוק כי הגדיבות קיימת, ישראל קדושים הם ונבדלים ונותנים, אך יחד עם הגדיבות, קיימת השלמות גדולה, ויש הרבה שאין מאמינים כי גם היום בעולם השפיע, יש כאלו שהעניות והדלות מנת החלקם, עד כדי כך שהבית ריק לגמרי ממזון וממחיה, הם מנידים בראש, שאין זה אלא סיפורי דים וגוחמא בעלמא, ואי איתכן כי יהיו כאלו שלא יוכלו להוציא טרף בסימי לביתם.

כאשר כל מי שעוסק אפילו במחלקת בצרכי ציבור, יודע ותחשף למקרים מסמרי שיער, שהם בהחלט בלא ייאמנו, ואומנם שמחתם נעמה הפרט והרצון לשמור על מטיבדות הגזקקים אי אפשר יותר מדי לפרט ולספר, אך ההבדל לא יגונה להחודד ולהגלות ובידוע ומכירי קאמינא, כי קופת העיר מציבה גפפות כפשוטו ממש.

לא נזכרה לזכרה כי כולכם בכלל הברכה של כל העוסקים בזריז יציור באמונה, יזו ה' את הברכה, להיות שליחים נאמנים להמציא מזור לכל מבהק ודורש, עדי נזה כי שמחת הגדיבות תביאנו לשמחה השלימה בביאת משיחנו ב"א.

בהוראת הרבנים:

מתנות לאביונים נותנים

לקופה שדואגת לאביוני העיר

כל השנה, ולא רק בחגים!

באסיפת הרבנים הוחלט: יש לתת 250 ₪
מתנת לאביונים לקופת העיר מתן בסתר

100% צדקה 100% לעניי העיר 100% בזיון

909 0000

24 שעות

בגישאות המרא דאתרא הגרש"ז גרוסות שלים"א

פנינים למגילת אסתר

והשקות בכלי זהב (ז, א)

הגאון רבי שלום מרדכי הכהן - המהרש"ם מבראן, מביא בתשובותיו שאלה מעניינת שנשאל על ידי הגאון רבי דוד צבי ביימל, אב"ד מעדיוש:

בגמרא מסכת נדרים (ג): מסופר, שבתו של הקיסר לעגה לרבי יהושע בן חנניה על היותו 'תורה מפוארת בכלי מכוער', והשיב לה שלדבריה עדיף שאביה הקיסר יאכנס את יינותיו בכלים מפוארים בזהב וקסוף ולא בכלים מכוערים של חרס, וכאשר עשתה כדבריו - התקלקל היין... והמשל ברור: אף התורה מתריימת בכלים מכווארים יותר מאשר בכלים מפוארים.

אם כלי זהב מקלקלים את היין, כדברי הגמרא - שאל אב"ד מעדיוש את המהרש"ם - איך הגיש אחשוורוש לבאי הסעודה בכלי זהב?

והמהרש"ם משיבו, שכונת הגמרא אינה ליין העומד בכלי זהב לפי שעה, אלא ליין המאוכסן בכלי זהב לזמן רב כדי להתיישן, שטבעו להתקלקל ועל כל פנים אינו נשמר כמו בכלי חרס. בסעודת אחשוורוש, לעומת זאת, היין רק הוגש בכלי זהב, לכבודו של המלך! (שו"ת מהרש"ם-ח"א, סימן צג)

והשתיה כדת (ח, א)

"מאי 'כדת'?" אמר רבי חנן משום רבי מאיר: כדת של תורה. מה דת של תורה - אכילה מרובה משתיה, אף סעודתו של אותו רשע אכילה מרובה משתיה" (מגילה יב).

רש"י מפרש: "כדת של תורה - אכילת מזבח מרובה משתיה, פר ושלושה עשרונים סלת לאכילה, ונסך חצי היין".

ביאור נוסף כתב הגאון רבי צבי הירש - מהר"צ חיות, בהגותו למסכת מגילה:

"כך היא דרכה של תורה - פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה", ראינו שבפת לא ניתנה שורה וקיעבה, ובמים נתנו שיעור ואמרו 'במשורה תשתה', ראינו שדת של עומלי תורה אכילה מרובה משתיה, ודברי פי חכם חן".

(הגהות מהר"צ חיות-מגילה יב).

ובהגיע תור אסתר וגו' ולא ביקשה דבר וגו' ותהי אסתר נושאת חן בעיני כל רואיה (ב, ב, טו)

הגאון רבי מאיר אבוביץ, אב"ד נובהרדוק, נהג לומר על כך: דווקא משום שאסתר לא ביקשה דבר - נשאה חן בעיני כל רואיה, כי הנצרך לבריות פניו משתנות ככרום, ואובד חינו בעיני בני אדם! ("פני מאיר" (תשנ"ט) - עמוד עה)

ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה (ג, ב)

הגאון רבי דוד טעביל ממניסק, בעל "נחלת דוד" תמה על הלשון "ולא יכרע", ולכאורה ראוי היה כתוב "לא יכרע ולא ישתחוה"? ואולם יישב ה"נחלת דוד", מרדכי היה יכול להתחמק מלפגוש את המן, להימנע מללכת למקומות שבהן המן נהג להיראות, אך לא כך עשה מרדכי, אלא הקפיד ללכת דווקא בדרך שבה ידע שעתידי הוא לפגוש את המן ולעמוד בפניו בקומה זקופה, להראות לכל היהודים שאסור להשתחוות לו, מחשש שיש בו שמץ עבודה זרה!

זאת רמז הפסוק באומרו "לא יכרע ולא ישתחוה", כלומר: מרדכי הודיע במעשיו והורה לכל כי בכל מקרה, בשום מצב

ובשום פנים - הוא לא יכרע ולא ישתחוה! ("בית דוד", דרוש י')

ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי (ג, ד)

אומרים בשם הגה"צ רבי איצ'לה מבלאזר, שפירש בדרך צחות, שבתחילה חשב המן לכופ את מרדכי להשתחוות לו (אף שהיה על בגדו עבודה זרה או שעשה עצמו עבודה זרה, כדברי חז"ל), וזאת כדי שכל העם יראו וילמדו ממרדכי ואף הם ישתחוו לו, אבל לאחר שידע את "עם מרדכי", ואת חוזקו המוסרי, הבין כי אם מרדכי יעבור על דין תורה וישתחוה להמן - הרי "עם מרדכי" לא יתייחס עוד ביראת הכבוד למרדכי (כדין תלמיד חכם דסרו ועבר על דברי תורה, שהרי הוא קל שבצבור), ובדואי שלא ילמדו ממרדכי להשתחוות להמן...

(מפי השמועה)

ומרדכי ידע את כל אשר נעשה (ד, ה)

ביאר הגאון רבי גדליה שאר, בעל "אור גדליהו": בגמרא (תגינה ה): דרשו מן הפסוק "ואנוכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא" - אמר רבא: אמר הקדוש ברוך הוא: אף על פי שהסתירתי פני מהם - בחלום אדבר בו". ופירש רש"י, שהדיוק הוא מהמילה "ביום ההוא" - ביום ולא בלילה, שמראים לו חלום כדי שיתפלל על הדבר".

והנה על תקופת מרדכי ואסתר, שהיתה תקופת הסתר פנים, כפי שדרשו מפסוק זה "ואנוכי הסתר אסתיר פני", כמבואר בגמרא (חולין קלט): "אסתר מן התורה מניין? שנאמר 'ואנוכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא'", ואם כן, על זה ממש נדרש שאף שהיתה תקופה של הסתר פנים, ולא היה גילוי שכינה ביום, ומכל מקום על ידי חלום נגלה אליהם כדי שיתפללו ויבטלו את הגזירה - מכאן לקח רש"י את ביאורו שבעל החלום אמר לו: ("אור גדליהו" - מעידים)

בלילה ההוא נדדה שנת המלך (ו, א')

ידמה שזה סיבב מסבב הסיבות להשגחה על ישראל ועל מרדכי. עם שדברי אסתר סיבבו גם כן לאחשוורוש מבוכות ומחשבות. כי לא היה יודע על מה ועל מה תשתדל אסתר בזה האופן לבקש מהמלך בקשתה ולמה הצטרפה לקרוא להמן עמו שתי פעמים. ולפי שהיה נהוג בעת שדדת שנת המלך להביא לפניו ספר הזכרונות דברי הימים, לפי ששם סיפורים, תשמת הנפש בשמיעתם והיה זה סיבה להביא השינה. עם שזה גם כן יביא המלך להזכיר מה שקרה. וילמד בזה דעת לעתיד וייתישר גם כן לתת גמול טוב לאשר גמלוהו טוב.

וכל מעשי תקפו וגבורתו ופרשת גדולת מרדכי אשר גידלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים (י"ב)

דבר נפלא היה אומר הגאון רבי יחזקאל אברמסקי, בעל "חזון יחזקאל": סיום המגילה בא לומר לנו: דעו נא רבותי, כי המגילה שלפניכם אינה סתם אסופת סיפורים, אלא דברי תורה ודברי חכמה נעלים בכל פרק ובכל ענין. אם בכל זאת יש ברצונך לקרוא סיפורים יפים ופרקי הסטוריה - לך לספר דברי הימים למלכי מדי ופרס, שם תמצא סיפורים כאלו למכביר... (פניני רבנו יחזקאל)

בית דין צדק - אלעד

בתי הוראה - בי"ד לענייני ממונות - כשרות
עירובין - קופת העיר מתן בסתר - רישום
נישואין - יעוץ רפואי

בראשות מורנו המרא דאתרא

הגאון רבי שלמה זלמן גרוסמן שליט"א

המרכז: ר' טרפון אלעד 48900 טלפון: 9096571 פקס: 9369453

הודעה חשובה

בשמחה רבה חגנו להודיע כי גם השנה עלה בידנו בס"ד לאפות מצות מהודרות ביותר מצויינות בטעמים עם הקפדות וחומרות מיוחדים בפיקוחם של רבני חב"צ שליט"א

מצות מהודרות ביותר

ומצויינות בטעמים

מצות יד. מצות מכוונה. וקמח מצה.

השנה כל מצות היד הם דקות כ-19 מצות בק"ג. ארוכות בוואקום לשמירת טריות מלאה לעונג יו"ט.

ההרשמה בתא קולי טל' 033063874

נא להודיעז הכמות מוגבלת מחלקת הכשרות

ביהכ"נ המרכזי דרך החיים

זמני התפילות והקריאות בשבת זכור ובימי הפורים

שחרית ש"ק. 8:00, 7:10, 5:00.....

קריאת זכור. 9:10, 8:30, 6:20.....

קריאת זכור לנשים. 12:30.....

שחרית תענית אסתר. 8:00, 7:30, 6:45, 5:45.....

מעריב ליל פורים. 7:15,.....

קריאת מגילה לנשים. 9:00.....

שחרית. 8:15, 7:30, 6:40, 5:21.....

קריאת מגילה עם עז"נ. 8:55, 8:10, 7:20, 6:00.....

קריאת מגילה לנשים. 9:45.....

ישיבת מרדכי הצדיק. 11:25-12:25.....

מנחה. 5:20, 4:30, 3:30, 2:30, 1:30, 1:00, 12:30, 12:17.....

מעריב מוצאי פורים. 8:00, 7:30, 7:00, 6:36.....

..... 11:30, 11:00, 10:30, 10:00, 9:30, 9:00.....

ביהכ"נ צעירים רח' אבטליון 1

מעריב ליל פורים. 7:00.....

קריאה לנשים. 8:45.....

שחרית פורים. 8:00.....

קריאה לנשים. 10:00.....

ישיבת מרדכי הצדיק. 12:00.....

מנחה. 12:45.....

בית הכנסת המרכזי "זכור לאברהם" אלעד

רח' ר' יהודה הנשיא 9 אלעד

למנוצח על-אילת השחר

כמידי שנה יתקיים

מעמד אמירת כל ספר תהלים עם י"ג מידות

קודם עלות השחר של יום הפורים

הידוע כעת רצון המסוגל להפקד בדבר ישועה ורחמים רבים נושעו למעלה מדרך השבע

תחילת אמירת ספר תהלים בשעה 2:40

תפילת שחרית כותיקין בשעה

כמו כן יוזכרו השמות לתפילה ביום הפורים בציון הריש"י במידון

תנאי אחרי קריאת המגילה בתפילות ותנאין

ניתן למסור שמות לתפילה בטלפון 0533-177-437

או בדוא"ל merkazi909@gmail.com

מורינו המרא דאתרא שליט"א - יהודה הנשיא 31

הרב	דוד וינבגר	אבן גבירול 8	הרב	ישראל שוורץ	המאורי 26	הרב	משה אלקריץ	סעדיה גאון 21
הרב	יעקב הולצר	אבן גבירול 9	הרב	ברוך לזין	המאורי 7	הרב	מרדכי קרצנז	סעדיה גאון 23
הרב	שמעון לירמן	אבן גבירול 10	הרב	בנימין כהן	המאורי 7	הרב	אברהם צמח	פנחס בן יאיר 17
הרב	אזרני פשר	אבן גבירול 18	הרב	דוד כהן	המאורי 9	הרב	ריון עזרל	פנחס בן יאיר 19
הרב	שלום לסנגר	אבן גבירול 23	הרב	רוז שלישר	המאורי 16	הרב	רוזנברג	פנחס בן יאיר 21
הרב	יונה אבינד	אבן גבירול 42	הרב	אליעזר כהן	הרי"ף 11	הרב	יעקב גולד	פנחס בן יאיר 23
הרב	יאיר נחמני	בן זכאי 9 ב	הרב	יעקב מצרי	הרי"ף 7	הרב	יהודה לב	רמב"ד 5
הרב	יעקב בריקמן	בן זכאי 15	הרב	דניאל מצגר	הרי"ף 8	הרב	מרדכי רובינשטיין	רמב"ד 7
הרב	ישי פולק	בן זכאי 23	הרב	מאיר הפוטא	הרי"ף 9	הרב	יהוסף קלרמן	רבי מאיר 6
הרב	יוסף חובשי	בן זכאי 34	הרב	יעקב מרקס	הריטב"א 3	הרב	יוסף הימל	רבי מאיר 12
הרב	יוסף זאבי	בן זכאי 35	הרב	מנחם גרינוולד	התאנה 2	הרב	יצחק ילמן	רבי עקיבא 29
הרב	כחלון	בן זכאי 46	הרב	ישי שם טוב	התאנה 1	הרב	אמנון בן שמהון	רבי עקיבא 31
הרב	בנימין אדלר	בן זכאי 83	הרב	משה פוריס	התאנה 10	הרב	שמעון גרינוולד	רבינו בחיי 1
הרב	משה פריס	בן זכאי 85	הרב	יצחק בלום	התאנה 11	הרב	אייזיק לייב פליגמן	רבינו בחיי 5
הרב	משה דודן	בן זכאי 89	הרב	אברהם ארואם	התאנה 11	הרב	יוסף שמן	רבינו בחיי 13
הרב	יוסף רוחמן	בן זכאי 87	הרב	יהודה רייכמן	התאנה 12	הרב	משה מאפל	רמב"ק 3
הרב	משה דודן	בן זכאי 89	הרב	דוד בניס	התאנה 13	הרב	שמואל דוד פאנקט	רמב"ק 1
הרב	יהודה פארוו	בן זכאי 91	הרב	אליעזר פלורסהיים	התאנה 13	הרב	ישי בבי	רמב"ק 6
הרב	אברהם ברנשטיין	בן זכאי 91	הרב	חיים פוריס	התאנה 3	הרב	רונן צור	רמב"ק 6
הרב	אזרני ברנפלד	בן זכאי 93	הרב	אברהם ולדשין	התאנה 3	הרב	יצחק כהן	רמב"ם 11
הרב	אליעזר גצל	בן זכאי 95	הרב	מרדכי שמעוני	התאנה 4	הרב	דב שפירא	רמב"ם 13
הרב	היאל ארנשפרד	בן זכאי 95	הרב	אברהם בוסקילה	התאנה 9	הרב	אברהם לנגברג	רמב"ם 17
הרב	דוד גלסנר	בן זכאי 95	הרב	חיים ברנשטיין	התור 13	הרב	אליעזר גרוסמן	רמב"ם 17
הרב	דיוויד	בן זכאי 97	הרב	מרדכי רדריק	התור 5	הרב	אליהו משה גניזובסקי	רמב"ם 21
הרב	עודד אדלר	בן קיסמא 8	הרב	משה ליפשיץ	חוני המעגל 14	הרב	משה רייך	רמב"ם 9
הרב	פנחס פולישוק	בעלי התוספות 12	הרב	משה גוט	חוני המעגל 24	הרב	שמעון מימן	רש"י 1
הרב	עקרו	בעלי התוספות 12	הרב	שמואל מולידנו	חוני המעגל 26	הרב	נתן קאופמן	רש"י 16
הרב	נחמא אהרונכין	בעלי התוספות 16	הרב	אברהם פרידמן	חוני המעגל 38	הרב	שלמה מילר	רש"י 26
הרב	מיכאל בן שמשל	בעלי התוספות 18	הרב	אשר אמינגר	חוני המעגל 38	הרב	ישראל גור	רש"י 28
הרב	דוד דה האם	בעלי התוספות 20	הרב	אליהו דויטש	חוני המעגל 38	הרב	רפאל פולק	רש"י 30
הרב	אברהם וימן	בעלי התוספות 20	הרב	מנחם שינקר	חוני המעגל 41	הרב	יצחק מאיה	רש"י 30
הרב	שלמה סאם	בעלי התוספות 22	הרב	מאיר גוטסמן	יהודה הנשיא 100	הרב	ישראל מאיר אלואם	רשב"י 19
הרב	משה שמירדו	בעלי התוספות 23	הרב	צבי הקרשיל	בקר יהודה הנשיא 110	הרב	אברהם אלבו	רשב"י 22
הרב	משה לוסטא	בעלי התוספות 23	הרב	מרדכי יהודה ראכברג	יהודה הנשיא 163	הרב	רפאל דינר	רשב"י 25
הרב	אוריאל פפא	בעלי התוספות 24	הרב	יאיר פרוש	יהודה הנשיא 63	הרב	יעקב רביבו	שמאי 3
הרב	משה ג'יקובס	בעלי התוספות 26	הרב	ברוך שכטר	יהודה הנשיא 69	הרב	אלחנן מל	שמאי 3
הרב	רפאל גרודוב	בעלי התוספות 26	הרב	יאיר מילר	יהודה הנשיא 71	הרב	גבריאל בכרך	שמאי 5
הרב	יהודה וייבלד	בעלי התוספות 30	הרב	היאל רטולוי	יהודה הנשיא 73	הרב	יצחק שמואלי	שמעון בן שטח 7
הרב	אברהם רטולוי	בעלי התוספות 8	הרב	משה צבי כהנא	יהודה הנשיא 75	הרב	איתן צוברי	שמעון בן שטח 13
הרב	אליעזר חרר	ברטנורא 14	הרב	משה יעקב ויזל	יהודה הנשיא 79	הרב	שמואל קרישר	שמעון בן שטח 21
הרב	מאיר לנדא	ברטנורא 24	הרב	צבי שטרן	יהודה הנשיא 79	הרב	ישראל רובינשטיין	שמעון בן שטח 46
הרב	זאב ויסברט	ברטנורא 24	הרב	יועסע פורמן	יהודה הנשיא 86	הרב	מנשה פנירי	שמעיה 8
הרב	אלון אבימל	ברטנורא 14	הרב	אברהם פרידמן	יהודה הנשיא 96	הרב	יששכר בנדיקט	שמעיה 8
הרב	גבריאל בכרך	הלל 34	הרב	משה רייך	יונתן בן עוזיאל 3	הרב	יוסף ספסנר	שמעיה 10
הרב	איתמר חביש	הלל 31	הרב	חיים לזין	יונתן בן עוזיאל 7	הרב	עוזיאל מייכחולין	שמעיה 12
הרב	שמעון מנדלבוים	הלל 32	הרב	שאי הלל	יונתן בן עוזיאל 15	הרב	שמעון יוסף מלול	שמעיה 12
הרב	ישראל אינגר	הלל 5	הרב	אלהו אפל	יונתן בן עוזיאל 24	הרב	יהודה דויטש	שמעיה 16
הרב	נריה כהן	הלל 5	הרב	שמואל צבי גנץ	יונתן בן עוזיאל 46	הרב	בן ציון שנקר	שמעיה 18
הרב	הנח הכילן	המאורי 15	הרב	אברהם דויט	יוסף קארו 4	הרב	ברוך חיים דינר	שמעיה 18 א'
הרב	מאיר פרחי	המאורי 16	הרב	צבי ארבלבוים	ניסים גאון 3	הרב	עוזיאל יעיש	שמעיה 26
הרב	מאיר גרונבסקי	המאורי 24	הרב	ערן בנריש	ניסים גאון 20	הרב	שי נתן	שמעיה 26

ונברכות י"ג א' איתא דהיה קורא בתורה והגיע זמן המקרא,
 אם כוון לבו יצא. ובגמ' אמרו דש"מ דמצוות צריכות כוונה
 ובעינן שיהיה מתכוין לשם מצוה. דמאי לא אם כיון לקרות והא
 קא קרי, ודחו בש"ס דמיייר בקורא להגיה. וכתב רש"י: בקורא
 להגיה את הספר אם יש בו טעות. דאפילו לקריאה נמי לא
 מתכוין. ע"כ. וכתבו התוספות (ד"ה בקורא): פירש בקונטרס
 שאין מתכוין לקרות. תימא אכתי הא קא קרי. ע"כ נראה בקורא
 להגיה שאינו קורא התיבות הכלכות וננקודות, אלא כתיבתן
 קרי, כדי להבין בחסרות ויתרות, כמו לטספת ומזוזות, ואם כיוון
 לבו לא דוקא, אלא כלומר לקרות כדין נקודותן וכהלכתן,
 ע"כ! התוס' והיינו דרש"י סבר שהגם שהתקוע לשיר יצא
 למ"ד מצוות אין צריכות כוונה (בכר"ה חא, א), ואם התכוין הוא
 לתקיעה. אך הקורא להגיה גם לא התכוין כלל לקריאה אלא
 להגהה. וגם למ"ד מצוות אצ"כ צריכים שפחות יתכוין לקריאה
 ולא לענין אחר. ואפשר דהוא מפני שקריאה עניינה חיבור
 בין מילה למילה ומשפט למשפט. אך בהגהה כלל לא איכפ"ל
 ההקשר והחיבור, ודי לו שמילה זו כתובה והמילה הבאה
 כתובה. אולם להתוס' למ"ד מאצ"כ לא איכפ"ל שלא התכוין אף
 לקריאה ויצא י"ח ק"ש. ומ"מ לב' הדעות הללו פשוט שלמ"ד
 מצוות אצ"כ אם קרא לשם פסוקי דזמרה או בקשות ותחנונים,
 יצא למ"ד מצוות אצ"כ. לרש"י משום דדמיא להתקוע לשיר,
 דנתכוין סו"ס לתקיעה, ולתוס' הלא גם כשלא נתכוין לקריאה
 כלל אלא להגהה, יצא גם י"ח קריאה. אך למ"ד מצוות צריכות
 כוונה, שקורא לשם דבר אחד לא יצא י"ח קריאה אחרת. דמאי
 שנה הקורא ונתכוין להגהה שלא יצא י"ח ק"ש, לבין הקורא
 לפסוקי דזמרה שלא יצא לכאז"ל מ"ע דת"ת.

נישאים בהלכה

המדרש נועד לעודד את לב המעינים בלבד ולא לפסוק חלכה למעשה

הרה"ג רבי שמואל ברוך גנוט
מראשי ישיבת "משאת המלך"

ביטול תורה בקריאת המגילה - האמנם?!

א' מגילה ג' א' "שמבטלין תלמוד תורה ובאין לשמוע מקרא מגילה" וידועה קושיית שו"ת בית אפרים (או"ח סי' ס"ו) בשם בנו של הנודע ביהודה ועוד אחרונים איזה ביטול תורה יש בזה, הלא דברי מגילה הם ג"כ דברי תורה, והבית אפרים תירץ דאינו מקיים בקריאתה מצות לימוד תורה מכיון שנתקן לצורך פרסום הגס והלל, וכן אינו דומה לשאר דברי נביאים וכתובים שנאמרו כדי ללמוד בהם, ובהגהות חכמת שלמה (סי' תרפ"ז ס"ב) תירץ, דאם הוא מכיון בקריאתה לקיים מצות מגילה א"א לקיים אז גם מצות תלמוד תורה, וזהו הכוונה בגמ' שמבטלין ת"ת לשמוע מקרא מגילה, שאע"פ שבעת כשמתכוונים לצאת חובת הקריאה אינם יוצאים בזה מצות תלמוד תורה מותר, אבל אה"ג באופן שמכוון לשם מצות ת"ת, ויכל לקיים בזה מצות ת"ת, ובערוך השולחן (סי' תרפ"ז ס"ה) תירץ דהביטול תורה הוא בשעת ההליכה לשמיעת המגילה, וכבר צידד כן בנו של הנודע ביהודה כמבואר בשו"ת בית אפרים, ועוד תירץ הבית אפרים דיש כאן ביטול תורה באיכות, וכן נודע בשם הגר"ח זצ"ל. ו"א דמבטלין ת"ת בהמילים שאינם מובנות במגילה (כמו האחשתיננים), ומור"ח הגר"ח קניבסקי זיע"א (בהערותיו בתחילת ספר תשובות וכתבים להחזו"א) כתב שהחזו"א תירץ ש"מקרא מגילה לחדו"ת לחדו"ת", והיינו שכשאדם קורא מגילה לשם מצות מגילה, נחשבת קריאתה לקריאת מגילה ולא למצות תלמוד תורה. ועל אף שהקורא מגילה לשם מצות ת"ת, מ"מ כשקורא לשם מצות מגילה, לא מתקיימת בקריאתה גם מצות ת"ת. ובספרו בשיח השדה (ברכות י"א) דימה זאת הגר"ח ק' לדעת החזו"א שהמדבר לשה"ר אינו עובר בזמן זה גם על ביטול תורה. שכשם שא"א לעשות ב' מצוות בפעולה אחת, כך א"א לעבור על ב' עבירות במעשה אחד, והאריך בזה, ע"ש.

והנה הרמב"ם (חמץ ומצה ט, ו) כתב: "חלות תורה ורקי' נזיר שעשו אותן לעצמן, אין יוצאין בהן, שנאמר 'ושמרתם את המצות', מצה המשתמרת לענין מצה בלבד", עכ"ל. וכ' ע"ז המנ"ח (מצוה י') וז"ל: "הנה שינה הרמב"ם מלשון הש"ס והוסף תיבת 'בלבד', נראה דבעינן שימור לשם מצה בלבד. ודבר זה יש לחקור, כל מקום דבעינן כוונה, כגון גט דבעי' לשמה או חליצה או שאר מצוות למ"ד דמצוות צריכות כוונה, אם מהני בזה ב' כוונות", עכ"ל.

והנה הנחתו שדין "לשמה" דומה לדין "מצוות צריכות כוונה" אינה ברורה לי כל צרכה. ד"לשמה" אין עניינו שיכוין, אלא שייחוד החפץ לשם כך ואינו ענין לכוונת האדם, שפעולתו נעשית לשם מצוה, וכמש"כ הגר"א בקוב"ש (פסחים אות קעא). אמנם חז"ל שהמנ"ח סובר שגם כוונת המצוה נועדה להשוות לפעולה שם מעשה-מצוה ולפיכך דימה זאת לדין "לשמה". ומסתפק הוא ז"ל האם למ"ד מצוות צריכות כוונה אפשר לכוון בעשיה אחת לשם ב' מצוות.

ולענ"ד יתכן והמנ"ח לא איירי בכל המצוות. דהנה במגילה (ז, ב) נאמר ששלח ר' הודה לר' אושיעא עגל ויין, שלח ליה: קיימת בנו רבינו ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים. ויעי"ש בגרסאות הראשונים ובס' מקראי קדש. הרי לנו שאפשר לקיים יחד ב' מצוות. ועי' ביה"ל תרצה ד"ה או, שמסתפק בזה בשם הטורי אבן. ונראה דכל דברי המנ"ח אמורים דוקא במצוות שבין אדם למקום או כשאין תכלית המצוה התוצאה היוצאת ממנה. אך במצוות שבין אדם לחבירו, שתכלית עשייתם היא התוצאה (שיתורה)

המשך בעמוד 7

זמני הלכה למעשה אופק אלעד בעריכת הרה"ג ר' זילבר זצ"ל

שקיעת החמה	ש"ס הגר"א	ש"ס מג"א	נה"ח הנראה	נה"ח מישורי	שבת
5:55	8:42	7:58	5:47	5:40	שבת
5:56	8:41	7:57	5:46	5:39	פורים
5:56	8:40	7:46	5:45	5:38	יום ב'
5:57	8:39	7:55	5:44	5:36	יום ג'
5:58	8:38	7:54	5:42	5:35	יום ד'
5:58	8:38	7:53	5:41	5:34	יום ה'
6:59	9:37	8:52	6:39	6:32	יום ו'
7:00	9:36	8:52	6:38	6:31	שבת

מנין אברכים "צעירים" רח' אבטליון 1

הננו להודיע כי בליל שבת קודש ויקרא - זכור
ישא דברים מענייני דיומא
מורנו המרא דאתרא שליט"א
בין קבלת שבת למעריב

קופת העיר-מתן בסתר

בנשיאות המרא דאתרא הגר"ח גרוסמן שליט"א

מתנות לאביונים בו ביום

א' הורו גדולי הפוסקים: וועדת הצדקה המקומית קודמת לכל הקופות האחרות.
ב' כל התרומות חוזבו בו ביום כולל תרומות בב.אשראי ובצ'קים דחויים. ולכן ראוי למסור את הכסף לגבאי הצדקה אפילו כמה ימים קודם פורים. והגבאים יהיו שלוחים לתת ולזכות את המתנות לאביונים ביום פורים עצמו.
ג' מחלקים את הסכום שכל אחד נותן לשני חלקים כדי שיהיה בתרומה שיעור מתנות לשני אביונים, מלבד מי שהתנה שרצה אחרת ויהיה לגבאים.

רשימת גבאי הצדקה מתפרסמת בעמוד 7

ביהמ"ד המרכזי "מאור שרגא"

זמני התפילות והקריאות בשבת זכור ובימי הפורים

שחרית בשבת 7:52, 7:10, 5:02

קריאת זכור (משורר) 9:10, 8:30, 6:20

(עז"נ פתוחה בכל המנינים)

קריאת זכור לנשים (עז"נ המרכזית) 12:25

מנחה בשבת 5:10, 4:30, 4:00, 1:00, 12:30

מעריב ליל פורים. 7:00

לתועלת השבים מירושלים בליל פורים יתקיים מנין

נוסף לקריאת המגילה (עם עזרת נשים) בשעה 9:30

קריאת מגילה לנשים 8:35

שחרית- 5:20 (צ), 6:10, 6:45, 7:20, 7:50, 8:20

קריאת המגילה {עז"נ פתוחה בכל המנינים}

9:00, 8:30, 8:00, 7:25, 6:50, 6:05

ישיבת מרכזי הצדיק 12:35-13:30

מנחה יום פורים

משעה 12:20 עד שעה 5:20 מנינים ברצף

מעריב מוצאי פורים

משעה 6:20 עד 2:00 אחר חצות מנינים ברצף

מעריב עם קריאת המגילה בברכה במוצאי פורים

למהדרין ולבני ירושלים יתקיימו במוצאי פורים דפוזים

(ליל ט"ו) בשעה 8:00 (גם לנשים) בהיכל א'

יום שני פורים דמוקפין - זמני התפילות כרגיל

בית דין צדק - אלעד

בתי הוראה - ב"ד לעניני ממונות -
כשרות - עירובין- קופת העיר מתן
בסתר- רישום נישואין- יעון רפואי
בראשות מורנו המרא דאתרא

הגאון רבי שלמה זלמן גרוסמן שליט"א

המרכז: ר' טרפון אלעד 48900 טלפון: 9096571 פקס: 9369453

זמני בית ההוראה לימי הפורים

בפורים לא יפעלו בתי ההוראה

ולשאלות דחופות ניתן לפנות לבית

מורנו המרא דאתרא שליט"א רח' יהודה הנשיא

31 בין השעות 10:30 - 13:00

וכן לבית רב שכונת הצפון הגאון

רבי יהודה שורץ שליט"א בעלי התוס' 6

בין השעות: 10:30-11:30

מנין אביונים? רק עם קופת העיר אלעד:

100% צדקה
לעניי העיד בו ביום!

מלגות נדחמים למען עניי העיר - לא יפחת מ-250 ₪

100% צדקה 100% לעניי העיר 100% זו ביום

9090000

קופת העיר

מנהל משרד המורא דאתרא הגר"ח גרוסמן שליט"א